

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Beyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petitsor térfogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Isten hozott!

Olyan ez. mintha egy csalogány tavasszal berepül a tavaly itthagytott fészkebe. Csak valamivel még kedvesebb és nagyon sokkal jelentékenyebb, mikor egy egész nemzetnek a csalogánya tér haza, abba a fészekbe, a melyekben Istennek ezt a szép világát legelőször megpillantotta.

Azóta sohasem láttuk — *itthon*. Csicsersgő ajakának édes dalai bezengették az egész magyar hazát; minden sík darabjának, minden vad völgyének jutott egy-egy nótá, csak nekünk, az ő szülőföldjének nem volt részünk benne; s mikor szanaszét az országban aranyos kedvének bájos pajkosságával dalolgatta, hogy: „rózsabokorban jöttem a világra” . . . mi azt gondoltuk, hogy ennek a szegény rózsabokornak ugyan kevés beese lehet, ha meg se kívánja tekinteni.

Pedig hát ki tudja? Hátha ő is vágyott ide a Rima partjára; hátha, mikor innen erről a szép tájról füléhez suhant egy-egy gömöri nótá szomorú vagy pajzán dallama. ki tudja, nem a régi, sokszor elmosódott, de bizonytalannal visszaterő emlékek halavány képei elevenedtek-e meg lelke előtt? — Elvégre mégis csak nevezetes dolog, legalább subjektív, hogy az ember erre a siralomvölgyére kerül; s az élet forrása idegen tájak, idegen érdekek, idegen emberek összeköttetései közé sodorhatnak bennünket, de lelkünkben azért mindig ott zsong valami ábránd, valami nagyjában megrajzolt kép arról a vidékről, a hol születünk, a hol a dajka első altató dalán még öntudatlan lelkünk elszendergett . . . s akárhogyan van is, ezt a képet mindig bájosnak, napsugarasnak kell, hogy képzeljük,

olyannak, a „hol kincses a hegyoldal, esőkolódzó nappal, holddal, s a melynek szépségét tul nem ragyogja képpel a délibáb.”

Hát itt van, ime, megláthatja, bizonynyal meg is nézi — A költői enyhe völgyet, a Rima partját, a „hol busulok én utánad.” Képzete talán szebbnek, festőiebbnek színezte ki részleteit ismeretlenül, mint a milyennek az igaz valóságban élbe tárul, de egyet nem színezhetett ki élkében, mint a hogy a mi lelkünkben igaz valósággal él és dalol: a tiszteletet és szeretetet iránta, a magyar dalművészet kedves csalogánya iránt

Egy ragyogó, fényes pálya minden dicsősége, viszontagsága, ölelkezve, lépten-nyomon összefonódva a magyar színművészet történelmének mozzanataival, megelevenedik lelkünk előtt, mikor közénk repül az az aranyos, csapongó kedvű dalos madár, a kinek már a neve hallatára is az egész magyar dalköltészet pajkos, bánatos harmoniája zeng a füleinkbe. — Thespiének egy nyirkó, szegényes kordéján vonult be ide, a hol megpillantotta a napvilágot; akkor még a fejedelmek ilyen fogaton jártak. A milyen volt a dekoráció, olyan velt maga az udvar, a hadsereg is: szegény, elhagyott, napról-napra tengődő, az istenek haragjával és az emberek szívtelen, tudatlan közönyével egyaránt küzdő, inséges csapat, melyet inkább táplált a lélek mélyén hevülő hazaszeretet fénye és a művészet isteni eredetű ideáljainak szeretete, mint az a jutalom, bér vagy fizetés, mely ugyancsak mértékletesen hullott üres kosaraikba.

Mennyi nélkülözésnek, szenvedésnek, mennyi tapsnak, dicsőségnek, tanulásnak, küzdelemnek

egy darabig közszájon forog, azután lassanként bevonul a szívek rejtekébe, míg végre csak azok ápolják és őrzik, kik legközelebb állottak hozzá: a jó rokonok és hű barátok, aztán lassanként az ő szívökben is elmosul az emlék, legfőlegb tűnő álmoként merül föl lelkünkben az egykor kedves kép, de csak azért, hogy nyomban helyet adjon a realis élet apró-cseprő bajainak, küzdelmeinek, melyekkel a mi mindennapos foglalkozásunk annyira tele van . . . ! Ez lesz sorsa fiúmei kirándulásunk emlékeztének is s nekem már most fáj a szívem, hogy a rendkívüli és igazán szivreható élményekről már csak remiscenciákat írhatok . . .

Pedig még jó sokáig nem fogjuk elfelejteni azt a zordon és fenséges képet, mely a Karst kopár szikláiról ezer változatban szemünk elé tűnt; mintha millió meg millió koezka-czukorral lenne meghintve a mértföldekre nyuló hatalmas hegyláncolat, de a sziklák között is, a hasadékokban utat tör magának a vegetáció, hogy egy-egy eltévedt eserebogárnak táplálékot nyújtson s a gyíkok és viperák ezreinek egy tenyérnyi puha gypágyat szolgáltatson. Óriási munkát végezve három ezer lábnyira robog föl a prüszkölő lözmozdony hosszú uszályával a hegycsúcsok tetejére, honnan egy merész kanyarulattal száguld át a tulsó oldalra s kaleidoskopszerűen varázsolja elénk a zord vidék legszebb ellentétét a quarnerói öblöt viruló partjaival, narancs és olajfa ligeteivel, barátságosan mosolygó faluival, városaival, paradicsomi villáival együtt. Itt találkozik az észak a déllel; csak néhány száz lépés választja el a pálmaligetét a páfránytól, a libanoni cedrust a havasi rózsától; itt fejt még havaz, oda lent már tropikus melegben felségesen díszlik a vízi rózsza, melyet egy magyar menyecske igen találóan vízi töknek nevezet el. Még csak néhány serpentin kanyarulattal s ott robog vonatunk a magyar korona legszebb gyöngyének, Fiumének kellős közepében, a nagy négy emeletes házak között, alig néhány méternyire az öblől árboez-erdőtől. A piros fedelű házak zászló-diszben, a rokonszenvező olasz nép ragyogó arczal, kendő lobogtatással üdvözlök a kétezer magyar dalost, kik az egész magyar haza forró üdvözlését hozták magukkal fiúmei testvéreiknek.

Mintha idegenbe jöttünk volna, olyan furesán hangzik nekünk az olasz szó, de a Rákóczy-induló hatalmas accordjai s a büszkén lengő tricolorok csakhamar meggyőznek bennünket arról, hogy a talpunk alatti föld még mindig magyar. A fiúmei nép szíves vendég-szerető, minden tőle telhetőt megtett arra, hogy körében jól érezzük magunkat, — apraja nagyja megtanulta e két

kellett elmulnia, míg a kis Kölesi Lujzából az lett, a mi most: Blaha Lujza. Egy kis színész esecsemőből — a magyar művészet fejedelménője; egy kis siró-rivó gyerekből: csicsersgő ajku, bájos művésznő, a ki előtt népek urai hólnak meg büszke alázattal, s a művészet iránti feltétlen, igaz elismeréssel.

Mi nem adtunk ehez a nagy dicsőséghez semmit. Az ország adta a koszorút, a nemzet a dicsőséget; még azt a napsugarat is, mely ihletett fejét itt ragyogta körül először: még azt is a boldog istenek adták. Mi csak szeretetünket és utána való vágyakozásunkat adhattuk neki, s mikor egyszer-másszor elgyönyörködtünk művészetében idegen vidékek világát jelentő deszkáin, azért mindig bizonyos büszkeséggel suttoztuk el, hogy az a kedves, bájos alak, az a nagy művésznő: a mi kis fészekünknek nagy szülőtte.

S azért . . . „a bokorban itt az ősi fészek . . .” Belerepül ime aranyos kedvének, dalos ajakának utánozhatatlan művészetével a nemzet csalogánya. Dalai először fogják bezengeni a Rima partjait; csicsersgő befogja tölni lelkeinket, melyeket a magyar dalnak, a magyar művészetnek szeretetére hevít; itt — ha lehet — még szebben kell az ő bájos dalainak zengeniök.

Szívünk, lelkünk tele van szeretettel tisztelettel iránta s nemes lelkesedéssel, rajongással művészeté iránt. Halljuk hát a nótát, bájos csalogány, melyet régen elhagyott szülőföldednek elcsicsersz; — mi, mikor szeretetünk lelkesedésével körülölelünk, egyszerű érzésű szívünk mesterkéletlen őszinteségével üdvözölünk a régen elhagyott kis fészek küszöbén: áldjon meg az Isten, aki közénk hozott!

T Á R C Z A.

Báró Vay Miklós halálára.

Örökre gyász borul a Szent Sionra,
Reszketve, sirva mondjuk: Jaj nekünk!
Vérző szívünk csak ezt, csak ezt dobogja:
Soha ily bús pünkösti ünnepeünk!
Halálba dőlt a legnagyobb alak,
A szent magyar Sion árván maradt!

A nagy halálhír szétfut a világba
Es megrázkódtat annyi hű kebelét.
Meggönyezi hazánk diéső királya,
Gyászt ölt e hon, minket kétségbe ejt.
Reszketve, sirva mondja ajakunk:
Leáldozott a mi fényes napunk!

Kihamvadásán a kristály kebelnek,
Hogy ne sírnánk mi megható sirást!
Hiszen kidőlte e hatalmas esernek
Nem törhetett úgy össze senki mást!
Remény se biztat: vajjon lesz-e még
Hozzá hasonló, örök büszkeség?!

! fogja még zúgó viharban, vészben
Erős kezekkel a kormány-rudat?
Ki lesz lángoszlopunk a rémes éjben,
Ki tört hajónknak kikötőt mutat?!

Óh leborulva, reszkető kezekkel
Hozzad imádkozunk jó Istenünk:
Órködj felettünk vigyázó szemekkel,
S köldj biztató reménységűt nekünk!
Altasd szelíden hamvadó porát;
De szellemét plántáld szívünkbe át!

Szuhay Benedek.

Magyarok a tengeren.

I.

Mielőtt végképen letűnnék a napirendről dalárdánk fiúmei szereplése, emlékezzünk meg róla még egyszer, mint az eltemetett kedves halottról, kinek emlékezte

magyar szót: „éljen a magyar” s ezt uton utfélen kiabálták, — viszonzásul mi is megtanultunk tőlük néhány olasz szót, természetesen azokat, melyekre véleményünk szerint legnagyobb szükségünk lesz, pl. pagare — fizetni.

A harminczegy dalárda művészi versenye pünköst első napján 11 órakor kezdődött. A mi sorszámkunk 24-ik volt, s így d. u. 7 óráig 23 dalárda remek előadását kellett végig élveztünk míg ránk került a sor. Elvezünk és szurkoltunk. Lehetetlennek tartottuk, hogy annyi jeles dalárda mellett diadalmasan szerepelhessünk. Az a művészi tökély melylyel egyik-másik a palmaágért sikra kelt, a mi szívünkben lehangolást és irigységet keltett. Szegény Rimaszombat! Miért is küzdött annyira? Miért erőszakolta ki a város, a pénzüntézetek s a nagy közönség áldozatkésztségét? Hiszen mindössze csak hét díj van s így huszonnégy dalárdának még csak elismerés sem jut s nekünk már az is bukás volna, ha nyolczadik helyre jutnánk! Az ezrekre menő közönség ujjongva tapsolt Debreczennek — ez volt a bevezetett dalárda, melyet a Fiumeiek legnagyobb figyelemben részesítettek — Egernek, melynek országos híru karnagya van, a renitens Kassának, Brassónak, Szabadkának, melynek előadásán meglátszik Gaálnak, a híres zeneszerzőnek mesteri keze, Szathmárnak, melynek magas tenorja — egy kath. pap — bámulatot keltett. Keeskemének, azután Székelyudvarhely derék fűfőinek, kik 56 óráig ültek vasuton, míg havasaik közül a quarneróba érkeztek, az elegáns felépésű Ganz-gyárnak, mely hangjegy nélkül énekelt. A Debreczeniek tenyerükön hordozták, az egriek szász-lóját nyilvánosan megkoszorúzták. Szegény Rimaszombat, nem lesz itt díj, de még elismerés sem!

Végre ránk került a sor. Az idő elborult, sűrű fellegek takarták el a quarneró két egét, a bóra meglöbögött a Zichi-molo-zászló erdejét, midőn a szombati dalárda elkezdte a hirtelen átváltozott természeti képnek és közhangulatnak annyira megfelelő versenytárgyját:

Suhog a szél, hull az eső esendesen

Ne keseregj barna kis lány kedvesem . . .

Aztán mintha dalosaink mindenikét valami égi ihlet szállotta volna meg, mintha érezték volna, hogy mily mérhetlen sokkal tartoznak annak a nemes városnak, annak a nagylelkű közönségnek, mely lehetővé tette a versenyen való részvételt, mintha sejtették volna, hogy a dalárdának létérdeke a siker: oly precíz tempóval, annyi vervvel, oly finom színezéssel s oly tiszta ezüst esengésű hanggal énekeltek, hogy a mesteri előadás, nemcsak az óriási közönséget ragadta el, hanem a böles jury

Megyénk és a pánszlávok. Valóságos riadó számba megy az a teljesen légből kapott híresztelés, melyet megyénk közviszonyai felől „Kormánybiztos Tiszolczon” hangzatos ezim alatt a közelebbi mult napokban világga boesátottak. E híresztelések szerint Hámos László főispán, hogy végre a pánszláv izgatás és hazarülés méltó jutalmát vegye, kormánybiztos kinevezését kérte Tiszolczra a belügyminisztertől s Hieronymi belügyminiszter a kormánybiztos kinevezését meg is ígérte. Hogy milyen alaptalan volt ez a híresztelés, azt ékesszólan bizonyítja Hámos László főispánnak a „Budapesti Hírlap” folyó hó 20-iki számában közzétett következő nyilatkozata:

„A Budapesti Hírlap”ban május 19-én Kormánybiztos Tiszolczon címmel egy közlemény jelent meg, melyben az foglaltatik, hogy a főispán a pánszláv üzelmek elfojtására kormánybiztos kiküldését kérte a nagy méltóságú belügyminiszter irtól stb. A valóságnak megfelelőleg van szerencsém becses tudomására hozni az igen tisztelt szerkesztőségnek, hogy a közleménynek az a része, mely a kormánybiztosság kiküldésére vonatkozik, téves értesülésen alapul, mert erről köztem és a nagyméltóságú belügyminiszter ur közt értekezés nem volt és így megállapodás sem jöhetett létre.

Tisztelettel

Hámos László,

Gömör-Kishontmegye főispánja.

Részünkről teljesen értjük és helyeseljük a főispán ur ezen nyilatkozatát. Igen szomorú dolog lett volna, ha megyénk főispánja és többi vezérférfiai eelatlans szegénységi bizonyítványt állítottak volna ki a megyei adminisztráció részére az által, hogy néhány százjhs pánszláv fiskálissal és lelkésszel szemben kormánybiztos kinevezését kérték volna a kormánytól. Mi abban a meggyőződésben vagyunk, hogy megyei tisztviselői karunk magában véve elég biztosítékot képez a pánszláv izgatás megfékezésére tekintetben, és erre nézve kormánybiztosi mankóra sohaem fogunk szorulni

Gömör-Kishont t. e. vármegye megyebizottsága által Rimaszombatban 1894. évi május hó 26. napján tartandó

rendkívüli közgyűlés tárgysorozata:

1. Alispán előterjesztése Kossuth Lajos nagy hazánkfa temetésére kiküldött vármegyei bizottság eljárásáról s általában tett intézkedéseiről.
2. Kossuth Lajos hazánk nagy fia elhunytá alkalmból több törvényhatóság részéről megküldött gyászjelentések.
3. A m. kir. Ludovika-akadémiába 1894.5 tanévre gr. Buttler János-féle alapítványra, a kihirdetett pályázat alapján, egy ifjúnak kijelölése illetve választása.
4. A vármegyei utipénztár kiadásának fedezhetése végett a vármegyei inségalapból kölesönképen átutalványozott 5000 frtról szóló alispáni végzés.
5. A Dobsina város és Glesinger J. Ph. fakereskedő cég között létrejött módosított faeladási szerződés jóváhagyása iránti polgármesteri jelentés.
6. Alispán hiv. jelentése, a Dobsina városában f. hó 4—6. napján megtartott vizsgálat eredményéről.
7. Alispán hiv. jelentése, a Krees Sámuel lénártfalai lakossal megkötött adásvételi szerződés tárgyában

is mintegy kikelve szer-péből, egész önfeledten tapsolt. Tenoraink az édig emelkedtek, basszusaink a föld alól bugtak fel. A közönség tüntetett: derék karmesterünket háromszor tapsolta ki.

A sors el volt döntve; ha nem nyerünk díjat, leg-alább tisztességesen megállottuk helyünket; bármiként ítéljen a böles jury: elnyertük a közönség elismerését, mely a budai és egri dalárdákon kívül csak a mi karmesterünket hívta ki.

De még másfél napig kellett töprengenünk azon, hogy diadallal tettük-e meg a nagy utat, vagy meg kell elégednünk egy semmit mondó elismeréssel, melyet szereplésünk után feltétlenül megérdemeltünk.

A jury kedden délelőtt készült el véleményével. Szorongó szívvel vártuk az eredményt, lélekzetünket visszafojtva lestük Lung tanácsos ajkairól a szót, míg felolvasta a kitüntetett dalárdák sorrendjét: budai, debreczeni, egri, kassai... **rimaszombati (!)** Ganz-gyári, székely udvarhelyi — s bár kijelentette, hogy a magyar dalárók a fejlettség oly nagy fokán állanak, hogy bátran világkörüli utra indulhatnának: huszonnégy dalárda minden elismerés mellett sem jutalmazható meg, mert unnes mivel. Mi tehát a kevés számú kitüntetett dalárdák közül a második helyre jutottunk. (Félreértések kikerülése céljából meg kell jegyeznünk, hogy a díjak kiosztása alkalmával a jury három fokozatot állapított meg úgy, hogy minden fokozatban két teljesen egyenértékű díj adandó ki; e szerint első díjat kaptak s debreczeni és egri, **másodikat** a kassai és **rimaszombati**, harmadikat a Ganz-gyári és székely-udvarhelyi dalosok.) A szép és értékes jutalomdíj, melyet Dr. Veres Samu, dalárdánk igazgatója, néhány meleg köszönő szó kíséretében vett át Gróf Battyhány Lajos kormányzótól, a fiemei orsz. dalverseny díszelnökétől, tulajdonképen egy híres francia szobrász terve szerint készült óraszerkezettel ellátott szobormű; a fél földteként ábrázolt glóbuszon egy szárnyas nemtő áll féllábon s kezében babér-koszorút tart. A bronz ötvösművészetnek igazi remeke, melynek magas műértéke mellett, igazi becsét az adja meg, hogy egy egész ország színe előtt épen a mi dalárdánk nemes törekvéseit jutalmazta meg általa a jury böles ítélete.

Diadalmármorban usztunk s a levelek és sürgönyök egész özöne sietett hazavinni a hírt a fényes kitüntetésről, melyben dalárdánk részesült.

Daláraink egy része még azon nap este hazafelé, egy kisebb töredéke Triesztnek és Velenczének vette útját. (Folyt. következik.)

8. Főszolgabírói jelentés Bánréve és Lénártfalai községek regalekötvényei tárgyában.

9. Rozsnyó városi polgármester 19. számú előterjesztése, a rozsnyói községi elemi iskolának államosítása ügyében.

10. Az Emke által 1894. június hó 3-án tartandó nagy közgyűlésre küldött meghívó.

Ezekon kívül még a közgyűlés határnapjáig beérkezendő sürgős közgyűlési elintézését igénylő egyéb ügyek.

Képviselőválasztók összeírása

az 1876. évi XVIII. t.-cz. 1. §-ának rendelkezéséhez képest az összeírasi küldöttség a választó-kerületek csoportjai szerint lévén szervezendő, megyénk hatósága megállapította, hogy a választó-kerületek egyenkint jelenleg is két összeírasi körre osztassanak s minden körben az összeírasi külön három tagból álló küldöttség fogantassantsa.

E szerint a küldöttségek következőleg alakittatnak meg s az egyes küldöttségek munkakörébe a községek választó-kerületenkint következőleg osztatnak be:

I. A rozsnyói választó-kerületben:

a) A rozsnyói körben elnök: Hodinka Mihály, tagok: Beliczky József, Langhammer Gyula.

A körhöz tartoznak: Rozsnyó város, a várallyai, berzétei, nagyveszverési, dernői és sziliceai körjegyzőség valamennyi és a kuntaploczai s nagyszlabosi körjegyzőségnek a rozsnyói választó-kerülethez tartozó községei.

b) A dobsinai körben elnök: Szontagh Béla, tagok: Sárkány Kálmán és Nickl Gyula.

A körhöz tartoznak: Dobsina város, a felső saji és geczefalvi körjegyzőségnek minden községe.

II. A jolsvai választó-kerületben:

a) A jolsvai körben elnök: Matolay Bertalan, tagok: Helm Ervin és Illés Géza.

A körhöz tartoznak: Jolsva, Nagyröcze r. t. város, Csetnek, Pelsűcz nagyközségek, a nagyszlabosi, kuntaploczai és lubenyiki körjegyzőségek a jolsvai választó-kerülethez osztott községei.

b) A pohorellai körben elnök: Mihalik Dezső, tagok: Czibur Imre és dr. Kalchbrenner Hugó.

A körhöz tartoznak: Pohorella nagyközség a polonkai, sumjáczi és murányi körjegyzőségnek minden községe.

III. A kövi választó-kerületben:

a) A ratkói körben elnök: Dapsy Béla, tagok: Bradovka Károly és Tóth Márton.

A körhöz tartoznak: Ratkó nagyközség, a ploszkói, ujjvársai, kövi körjegyzőség minden, — a giczei és lubenyiki körjegyzőségnek a kövi választó-kerülethez osztott községei.

IV. A rimaszombati választó-kerületben:

a) A rimaszombati körben elnök: Horváth László, tagok: ifj. Báro Luzsénszky Henrik és dr. Ráróssy Gyula.

A körhöz tartoznak: Rimaszombat város, a tamásfalai, osgyáni és bakostöréki körjegyzőség minden községe.

b) A tiszolczi körben elnök: Hámos Zoltán, tagok: Knöpfler Károly és Basilidesz János.

A körhöz tartoznak: Tiszolcz és Klenócz nagyközségek, a kokovai, nyustyai és rimabányai körjegyzőség minden községe.

V. A rimaszécsi választó-kerületben:

a) A rimaszécsi körben elnök: Horváth József, tagok: Stelkovics László és Bornemisza Elemér.

A körhöz tartoznak: a rimaszécsi, simonyi-i, hangonyi, felsőbátka körjegyzőség minden, — a balogi, velkenyei, hrussói körjegyzőségnek a rimaszécsi választó-kerülethez osztott községei.

b) A várgedei körben elnök: Madarassy Gyula, tagok: Szabó László és Kubinyi Bertalan.

A körhöz tartoznak: az almágyi, várgedei, söregi, jánosi körjegyzőség minden községe és az osgyáni körjegyzőségből Magyar-Hegymeg község.

VI. A putnoki választó-kerületben:

a) A putnoki körben elnök: gróf Serényi Béla, tagok: Hámos Árpád és Diószeghy Zsigmond.

A körhöz tartoznak: Putnok nagyközség, a sajógömri, abafalai körjegyzőség valamennyi, — az oldalfalai, velkenyei körjegyzőségnek a putnoki választó-kerülethez osztott községei.

b) A tornallyai körben elnök: Batta Sámuel, tagok: Hevessy Péter és Fodor Gusztáv.

A körhöz tartoznak: Tornallya nagyközség, a méhi, esoltói, ragályi, zuhatói körjegyzőség minden, — és a giczei körjegyzőségnek a putnoki választó-kerülethez osztott községei.

II. Mely sorban fogják az egyes küldöttségek a körjegyzőségek községeiben s mely időben a munkálatot teljesíteni, azt saját körükben állapítandják meg és juttatandják köz tudomásra a hozzájuk osztott községekben.

III. A községi előjárók kötelesek a küldöttség munkájának könnyítése, alapos és igazságos voltának előmozdítása céljából a községi B. tabellák, a tagosítási föld-és kataszteri adósorozati könyvek és lehető más okmányokat a küldöttség használatára készen tartani, rendelkezésére adni — és a szükséges felvilágosításokat szóval és lelküismeretes készséggel szolgáltatni

IV. Későbbi hirdetményben fog az közhírré tétetni, hogy mikor lesznek a kiigazitott névjegyzékek és hol közszemlére kitéve? meddig lesznek elfogadhatók, mikor fognak tárgyalatni a netalán beadandó felszólamlások?

V. Az állandó lajstrom névjegyzékeinek kiigazitásánál a választóknak a bizottság előtti személyes jelentkezése nem kívántatik, de ha egyes esetekben a bizottság némelyek személyes megjelenését kívánná, a megjelenés joghátrány veszélye nélkül meg nem tagadható.

Kelt Rimaszombatban, a vármegyei központi választmányak, 1894. évi május hó 7-én tartott üléséből.

Alispán hivatalos távollétében:

Lukács Géza s. k., m. főjegyző, a közp. választmány helyettes elnöke.	Török Gyula s. k., m. II-od aljegyző, a központi választmány jegyzője.
--	---

A „Gömörmegyei orvos-gyógyyszerész-egylet” a folyó évi május hó 28-án, délelőtt 10 órakor a rimaszombati Casinó társalgó-termében közgyűlést tart, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyat képezendik:

1. Az egyesület 25 éves fennállásának ünneplése.
2. A tisztikar megválasztása.
3. Egyéb a közgyűlésig beérkező közügyek.
4. Szakreferálások.

Rimaszombat, 1894. május hó 14.

Elnöki megbízásból: Dr. Löcherer, titkár.

Meghívó.

A rimaszombati kerületi betegsegélyző pénztár” a folyó évi május hó 27-én d. e. 10 órakor a városbáza tanácstermében első évi rendes közgyűlést fogja megtartani, melyre a megválasztott közgyűlési kiküldöttek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. Az 1893. évi mérleg, zárszámadások betérjesztése és a felmentvény megadása.
3. Az igazgatóság, felügyelő bizottság és a választott bíróság tagjainak megválasztása.
4. Esetleges indítványok.

Rimaszombat, 1894. május hó 11-én.

Benyo József,
ellenőr, jegyző.

Kovács Zsigmond,
igazgató, elnök

A nemzet csalogánya itthon.

Napok óta lázas érdeklődés közt tárgyalta városunk közönsége a kérdést, jön-e vagy sem a nemzet csalogánya? Teljes bizonytalanság uralkodott e részben egész a mai napig, midőn délben megérkezett a váravárt sürgöny, a következő tartalommal: „Esti vonattal érkezem. Báro Splényiné.”

Az örvendetes hír mihamar elterjedt a város egész közönsége körében és megkezdődtek a fogadtatás előkészületei.

Az alkony beálltával mihamar megnépesedtek a vasuti állomáshoz vezető utcák. A közönség sűrű csoportokban hullámozott fel és alá már a kora esti órákban e különben is élénk közlekedési ereken.

A művészno fogadtatása céljából egy kisebb társaság Feledre elébe ment. A szintársulat részéről Veres Sándor operaházi tag, Kertész Aladár és Donáth kar-nagy voltak e társaságban; ott voltak továbbá Dr. Kármán Aladár Ernő, szintársulati orvos, Kármán Ida, Komáromy István és lapunk szerkesztője. E kis társaság első kívánt lenni a váravárt vendég szives fogadtatásában és Feledre érkezve, rövid várakozás után, örömmel láthatta színről-szinre azt, kit mindnyájan oly nehezen vártunk.

A zajtalan, de szívélyes fogadtatás alkalmával a bemutatások után Kármán Ida kisasszony gyönyörű virág-csokrot nyújtott át a művésznoek, e szavakkal:

— Fogadjá méltóságos asszonyom szivesen az első virágokat szülővárosából.

Mire a művészno elragadó nyájassággal felelt:

— Az első virágok . . . milyen kedves! Szép rózsabimbók — a bimbótól.

Rövid idei szívélyes társalgás után elhangzott a második esengetés, mely a Rimaszombatba induló vonatra való felszállást jelezte. Kedves vendégünk kicsiny hódoló udvarával helyet foglalt egy első osztályu vasuti kocsi-ban és néhány gyorsan röppenő perec mulva utnak indult a vonat.

A Feledtől Rimaszombatig terjedő ut mindenkor kedves emléket fogja képezni a művészno társaságának. Utánozhatatlan bájjal eseegett mindenről, s különösen sokat és melegen szülővárosáról. Elmondta, hogy szivesen jött volna rég körünkbe, ha egy szerencsétlenül inscenált és illetéktelen helyről kiindult meghívás mintegy két évvel ezelőtt el nem riasztotta volna.

A rövid félóra perezei gyorsan teltek; a vonat mindinkább közeledett célja felé.

Végre felhangzott a gőzgép éles füttye s néhány pillanat mulva berobogott a vonat a rimaszombati pályaudvarba.

A fogadtatás.

A pályaudvaron ember ember hátán tolongott. Nem túlozunk, ha azt mondjuk, hogy ezer meg ezernyi lelkes közönség lepte el a pályaudvart és környékét, mely a beérkező vonatot lázas izgatottsággal várta. Mihelyt a művészno bálványozott alakja a vasuti koesi ajtajában megjelent, az igaz lelkesedés és szeretet harsány éljene hangzott el az ezernyi ajakról.

A szemmel láthatólag kellemesen meglepett művészno könnyed szökkenéssel szállt le a koesiből, mely mellett városunk polgármestere: Szabó György őt a következő, meghatott szavakkal üdvözölte:

— Méltóságos asszonyom! A szerelmetes völegény nem várja forróbb vágyakozással, igazabb rajongással bájos menyasszonyát, mint a milyennel mi vártuk Méltóságodat, városunk hírneves szülőltét, a nemzet ékesszavu csalogányát. A mikor városunk egész lelkes közönsége nevében mondok Méltóságodnak „Isten-hozottat”, mindnyájunk szívéből fakad az a hő kívánság: Isten éltesse!”

Viharos éljenzésbe veszték el az üdvözet szavai, és a művészno a megilletődés halk szavával rebegette azokra a következő szép választ:

— Elmondhatom végre a nótával én is:

„Szülőföldem szép határa,
Megláttalak valahára!...

Nem tehetek róla, hogy csak most jöhettek; ha haragszanak rám érte, verjenek meg!”

A rajongó szeretet ezernyi éljen kiáltása felelte lelkesedéssel erre a kedves mentegetődzésre, hogy a haragnak egy szikrája sem zavarja azt a benső ragaszkodást és határtalan csodálatot, melylyel városunk nagynevű szüleitének mindnyájan adozunk.

Erre *Jesko Sári* kisasszony nyújtott át egy gyönyörű esekrot a nagy művésznőnek Rimaszombat hölgyei nevében, melyet a művésznő szíves köszönő szavakkal, elragadó mosolylyal vett át.

Végül pedig ifj. *Károlyi Lajos* szinigazgató adott át egy igen szép virágcsokrot a szintársulat nevében, megilletve mondván köszönetet a művésznőnek eljöveteleért, melyre „a virágok is oly epedve vártak.”

Ezzel a fogadtatás a pályaudvarban véget ért. A művésznő a polgármester karján alig volt képes a pályaudvart elhagyni, annyira körülrajongta az őt látni vágyó óriási közönség. Meg is jegyezte a lelkesedés látára többször, kedvesen mosolyogva, esieseregve: „Nagyszerű! Igazán nagyszerű!”

Végre a csaknem életveszélyes tolongás annyira-mennyire megszűnt és a művésznő kíséretével kocsira szállhatott. A kocsik ezután is jó darabon csak lépésben haladhattak. Azokat a „Három Rózsa” vendéglő előtt, hol a művésznő megszállt, továbbá a főtéren szintén nagy közönség várta, mely a művésznőt itt is meg-meg-ujuló riadó éljenzéssel fogadta.

Valóságos diadalut volt ez a lelkes éljenzés közt végbement bevonulás, melyhez hasonlóra régóta nem emlékszünk. — Lapunk zártakor még mindig nagy közönség lepi el a főtér és a szálloda környékét, várva, hogy még talán megpillanthatja a művésznőt, ki azonban visszavonult a számára előre fentartott szobákba.

A vendégszerelés első darabjával ma, esütörtökre a „Piros bugyellár” van kitűzve, melyre ugyancsak kapkodják a jegyeket. — Gyönyörű babékoszort rendelt a művésznő számára a város ezen felirattal: „Báró Splényi Ödönné, Blaha Lujzának, a nemzet esalogányának — hódoló szülővárosa: Rimaszombat.”

A továbbiakról lapunk jövő számában.

Hirek és vegyesek.

A bolgár fejedelem Gömörben. Ferdinánd bolgár fejedelem e hó 17-én délelőtti órákban Poprádon át Puztamezőre érkezett. Kiséretében voltak Fleischmann udvari tanácsos és Dr. Stoianow titkár. Mult vasárnap misét hallgatóit a vereskői templomban, mely alkalommal nagyon kitüntette Gazdik Károly plébánost, hosszabb ideig beszélgetvén vele. Az isteni tisztelet után a murányi várra hajtatott s este visszatért Puztamezőre. 22-én jelen volt Amália bajor hercegnő, a fejedelem nővére lelki üdvéért Vereskőn tartott Requiem, azután ellátogatott Pohorellára. 24-én délelőtt a zólyom-brézói állomásról Budapesten át vissza utazott Sphiába.

Ifjusági majális. A helybeli főgimnázium ifjuságának a polgári leány és elemi iskolával egybekötött tavaszi táncmulatsága a kedvezőlele időjárás következtében tegnapi elmaradt. A rendező bizottság részéről felkérte annak kijelentésére, hogy a majális 25-ikén, pénteken fog megtartatni.

Adomány a jánosi ev. ref. egyház orgonájára. A jánosi egyház a legközelebbi napokban felelte kedves meglepetésben részesült, mennyiben Ragályi Török Sára asszony nemes szívének sugallatát követve, szülötte helysége egyházának ezébbavett orgonájára 50 frtot ajándékozott. A megajándékozott egyház hálas köszönettel hozza ezt köztudomásra s nem mulaszthatja el annak kívánását, hogy a mily örömet szerzett a tisztelt adományozó a jánosi egyháznak, legyen olyan igazi, olyan állandó családi boldogságuk forrása újonnan fakadó örömük!

Egyházi kinevezés. Schopper György rozsnyói püspök Untener Mihály péterfali plébánost, ki régebben rimaszombati segédlelkész volt — dobócai plébánossá nevezte ki.

A kis Váry Jenő temetése közönségünk általános, nagy részvétel mellett f. hó 17-én, mult esütörtökön, délután 4 órakor ment végbe. A kiesi ravatalt gyönyörű koszorúk borították, melyek között különösen kitűnt a rimaszombati dalárdáé e felirattal: „Mégmérhetlen fájdalommal részt vesz — a rimaszombati dalárda.” A felirat a mélyen sujtott apának, dalárdánk derék karnagyának szólott, a koszoru a kis halottnak. — A sírnál — beszéltetés után — Korsós Zoltán VIII. gymn. oszt. tanuló az elhunyt iskolatársai nevében szép beszédet mondott, mely az egész nagy közönséget a könyekig megindította, s a rimaszombati dalárda egy gyászos dalt zengett el. A nagy esapással sujtott szülők fájdalmát — ha lehetséges — enyhítse némileg az a osztatlan, nagy részvét, melynek mi is szomorú tolmácsolói vagyunk.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Vietórisz Sándor nagyrozei kir. járásbíró-sági telekkönyvi átalakító díjnokot a beszterezébányai kir. törvényszékhez írnikká nevezte ki.

Nagy hadgyakorlat. Az idei őszi nagy hadgyakorlatok színtere Balassa-Gyarmat és Losonez között lesz. Tüzérségi tisztikarából Rosenauer ezredes, Kovács őrnagy és Hoffmann százados f. hó 21-én utaztak Losonezra, hol csatlakoztak a többfelől összesereglett törzs- és főtisztekhez, kik a nagy hadgyakorlatok leendő terepének tanulmányozása végett gyűltek Losonezra össze. A hadgyakorlatok e szerint, melyeken a király is részt fog venni,

Gömörmeget csak annyiban fogják érdekelni, hogy mint szomszédos megyének alkalma nyílik a felség személye iránti hódolását és tiszteletét küldöttség által bemutatni, de magából a nagy hadgyakorlatból gömöri földre nem igen fog szerep jutni.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter cétenyi Pálya Gyula joggyakornokot, ki pár évvel ezelőtt huzamosabb ideig volt a rimaszombati kir. pénzügyigazgatóság fogalmazója, a nagybeeskereki törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

Nevváltoztatás. A hivatalos lap egyik közelebb megjelent száma szerint Kura Gergely naprágyi illetőségű, dobsinai lakos vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel „Temesvári”-ra változtatta át.

Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést: Aiol-irottak a legmélyebb fájdalommal telt szívvel jelentik a felejtethetlen legjobb anya, nagyanya, dédanya és anyósának özv. Sprenger Antalné szül. Jamniczky Terézia urnőnek élete 77-ik évében végelgyengülés következtében 1894. május hó 16-án reggeli 4 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 18-án délután 4 órakor fogtak a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint Rozsnyón örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat pedig folyó hó 19-én reggeli 7 órakor fog a helybeli szent Ferenczrendiek templomában az Urnak bemutatatni. — Rozsnyó, 1894. május hó 16-án. Áldás és béke lebegjen sírja fölött, melyben a legnemesebb és legjobb anya alussza örök álmát! Sprenger Paulina özv. Sümeghy Sándorné és gyermekei. Sprenger Luiz özv. Hecsegőh Józsefné és gyermeke. Sprenger Kálmán és neje Konrad Vilma gyermekeikkel. Sprenger Terka. Sprenger Béla és neje Schöök Ilona gyermekükkel. Wenninger Berta és Izabella mint unokák.

Versenydíj. A rimaszombati dalárda által a fumei országos dalárversenyen nyert második rangu versenydíj: egy bronzból öntött, kezével babékoszort nyújtó szárnyas genius, mely a föld globusán áll. A globus belsejében óraszerkezettel van ellátva, melynek külső lapja mutatja is az időt. A talpazon e felirat van: „A fumei magyar daloskör versenydíja. 1894. május 13.” — A szép szobormű — valamint a dalárdánk által a korábbi országos dalárversenyeken nyert díjak (ezüst babékoszoru, érmek stb) együtt vannak kiállítva a *Stech Kálmán* helybeli kereskedő főtéren levő üzleti helyiségének nemes izléssel összeállított kirakatában.

Mens sana in corpore sano! E szavak jellemzik azon férfit, ki — anyagi érdek szempontjából — leghálványosabb, de máskülönb legnemesebb életpályán egy félszázad óta ernyedetlen szorgalommal, kitartással működött és működik. — Ezek jellemzik azon férfit, ki már 50 éven keresztül ifjúi erélylyel, lelkesült erővel és pedanteriával nevel a hazának, társadalomnak igaz honfiakat, üdvös tagokat. — Ezek jellemzik azon férfit, ki számtalan év óta vezet a vallás-erkölcsös és hazafias szellemen az Alsó- és Felső-Székelyek községek iskola növendékeit. — Ezek jellemzik Faluba Lajos veterán tanítót, ki dacára magas korának, sem testben, sem erőben, annál kevésbé szorgalomban hanyatlást nem mutat, hanem mindvégig ifjúi lelkesedéssel, odaadó kitartással végzi fáradságos, testet és lelket egyaránt öle hivatalos teendőit. — A ki folyó hó 16-án jelen volt a székelyi vizsgán, (mely nékie már az 50-ik) az minderről meggyőződhetett. — Valóban valódi paedagógiai jártasságot, erős szorgalmat igénylő eredményt és sikert mutatott gyermekeinél. O igazán az életnek nevel, minek legjobb bizonyítéka, már az életnek átadott növendékei, a székelyi nép, kik boldog jólétnek örvendenek, kiknek temploma vasárnapról-vasárnapra népekkal telt, és a kikkel bárki is szöba állhat. — Vajha ezen nép, mint egyház — kiknek boldogsága nagyban alapszik tanítójuk szakértelmű, eredménydus nevelésén és oktatásán — ezt legalább részben, a jól kiérdemelt elismeréssel jutalmazná oly módon, hogy ezen boldogságuk uttörőjének 50 éves hivataloskodásának évfordulóját megünnepeljék. — Vajha az esperesség is az egyházzal karöltve oda törekedne, hogy ezen esp. területén ritka egyetlen eset kellőleg kifejezésre jusson, hogy ezen szorgalmas és régi munkása az ur szöllőjének: jubílitassék. — Vajha ezen nemzet napszámosa, ha már egy félszázadon keresztül nem is volt arányban fizetési díja, munkájával, legalább most, ily nagy idő végig küzdése után részesülne felülről érdemeinek elismerését jelző symbolumban. — Mit, ha valaki, ugy ő érdemelné meg. *Egy, ki a vizsgán jelen volt.*

Helyreigazítás. Lapunk legutóbbi számában közöltük a rimaszombati polg. olvasókör pénztárnokának Rónay Gyula urnak kimutatását arról, hogy kik, hány kötvényt jegyeztek azokból, a melyeket a nevezett egyesület házfűtést végett kibocsátott. Az eerről közölt névsorban nyomdai tévedés folytán került a „Horváth László” neve, mert az illető kötvényt nem H. László, hanem Horváth János helybeli tekintélyes polgár, a rimaszombati takarékpénztár igazgatóságának tagja jegyezte. Mit ezenről szívesen igazítunk helyre.

Az ajnácskői fürdő. — mely még nemrégiben is a legkellemebb nyári üdülőhelyeknek s vasgazdag gyógyvíze által a szenvedő emberiség jóltevőinek egyike volt, talán ez idén újra megüléskül és megnyílik az árnyas fasrai alá vágyó szenvedők előtt. Az „Egyetértés” egyik közelebb megjelent számában ugyanis Márecsekényi J. a miskolczi internatus igazgatója felhívja a szülők figyelmét, hogy a tanulásban elfáradt és angol- vagy sápkörben szenvedő gyermekekkel a nyarat az ajnácskői fürdőben fogja tölteni. Öszintén örvendenék, ha a fürdő fenkölt gondolkodásu tulajdonosa báró Kemény Géza ur csakugyan elhatározta volna, hogy hatalmas gyogyerejű fürdőt, a kies Ajnácskőt újra átadja a közhasználatnak, s ha az eddiginél kisebb haszonért, vagy talán áldozat árán is a gyönyörű hely és a gyógyvíz használatát megengedné a nagyközönségnek, mely bizonynyal igaz hálával viszonozná a nemes báró nyelkű elhatározását. Egy szép és közhasznú intézménnyel gazdagítaná megyénk lakosságának nagyszámú körét.

Művészet az iskolában. Mint értesülünk, a vallás- és közoktatásügyi magyar kir. miniszter B. Polgár Gyula

jellegszínezésnek megengedte, hogy hazafias és tanulságos magán színi előadásokat tarthasson az összes állami népoktatási intézetekben és állami felsőbb leányiskolákban, a résztvevők számarányához képest 10-től 25 krig terjedhető belépti díjak mellett. Megyénk területén mindössze két állami intézet van, melyre ezen miniszteri engedély kiterjed: a tiszolczi áll. elemi és dobsinai áll. polgári iskola.

Liliomhullás. Egy korán sirbaszált kedves ifjú lány halálát jelenti az a szomorú levél, melyben Hanvay Ilonának, megyénk néhai jeles Hanvay Aladár leányának halálát jelenti a gyászbaborult rokonság. — A gyászjelentés következőleg hangzik: „Hanvay József, Matild, László, István testvérek: özv. Ragályi Abrahamné, nagyanyja, — Farkas Abrahamné, szül. Ragályi Etelka, mint nagynénje családjával. — Ragályi Béla, mint nagybátyja családjával. — Ragályi Miklósnak gyermekei Matild és Ida, mint unokatestvérek. Somogyi Lászlóné, Hámos Jotán, mint az elhalt szenvedéseiben önfeláldozó rokon, Hevessy László, mint nagybátyja és gyám s végre a számos rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtethetlen szeretett testvér, unokának, illetőleg huguk és kedves rokonnak hanvai és gömör-székelyi Hanvay Ilonának folyó hó 20-án reggeli 4 órakor, élete 22-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett elhalálását. A megboldogult hamvai folyó hó 21-én délután 4 órakor fogtak Miskolczon, Szemere utca 14. szám alatti halottas házból Hamvára szállítatni és 22-én délelőtt 10 órakor a családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Miskolcz, 1894. évi május 20-án. Isten irgalmából nyugodjék békében!”

Nyári gyermekmenhelyek. Ezen üdvös intézmény megyénk területén hova-tovább szélesebb arányokban kezd terjedni. Illetékes helyről szerzett értesülésünk szerint a nyári menhelyek száma a folyó évben megfogja haladni a százat. Ezen rohamos elterjedésnek meg van a maga magyarázata. Megyénk illetékes faktorai már az ovodai törvény megalkotása előtt komoly elhatározással láttak hozzá a munkához s előkészítve a talajt ezen nagy nemzeti missiót teljesítő intézmény befogadására, a fokozatos fejlődés szilárd alapjait megvetették. Nehány esztendő elmúltával nem akad község megyénkben, hol ezen üdvös intézmény szívesen gondozott otthona nem találna. Az elismerés oroszlánrésze e téren aratott sikerekért ama férfit illeti meg, ki a megyei tanügy élén állva közel két évtized óta, ritka tapintattal, kiváló szakképzettséggel s meleg érdeklődéssel párosult odaadással szolgálja a népnevelés szent ügyét.

Meghívó. „A Mária Dorothea-egyesület” folyó hó 27-én, vasárnap d. e. 11 órakor az állami polg. iskolai tanítóképző intézet nagytermében (Andrási-ut 65. sz. a.) választmányi ülést tart, melyre a tagokat és ügybarátokat tisztelettel meghívjuk. Főbb tárgyak: 1. Titkári jelentés. 2. Pénztári jelentés. 3. Jelentés az Otthonban megüresedett alapítványi helyről. 4. Tervezet az újabb gyűjtő-ívekről. 5. Január óta befolyt alapítványok és adományok. 6. Fűrdői kedvezmények. Szavazásra minden választmányi tag, valamint a vidéki körök megbízottjai is jogosultak. A tanácskozásban minden rendes tag részt vehet — Vendégeket szívesen látunk. Budapesten, 1894. május 20. *Rudnai Jenőné* titkár. *Gróf Csáky Albinné* elnök.

Állami kedvezmény. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a pénzügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök hozzájárulásával az 1890. évi XIII. törvényekben meghatározott állami kedvezményeket az „Egysült magyarhoni üveggyárak részvénytársaság” által Salgó-Tarjánban létesített sötétüveg palackgyár részére 1893. december 10-től, mint a gyár üzembe helyezése napjától számítandó tizenöt évre engedélyezte.

Lábbelikesztők figyelmebe. A miskolczi kereskedelmi és iparkamara elnöksége értesít, hogy a m. kir. honvédség 1895. évi lábbeli szükségletének 50%-át, vagyis 11410 pár bakancsot és 8590 pár könnyű cipőt (barna pamut vitorla szövettel) a kisiparosok által szándékozik a honvédelmi miniszter ur készíttetni s pedig a bakancsokat 4 frt 92 kr. a könnyű cipőket 4 frt 16 kr. egységárban és ezek folyó évi december végéig beszálítandók. Az ajánlatok benyújtására vonatkozó részletes intézkedéseket legközelebb tesszük közzé s addig is azzal figyelmeztetjük az érdekelt kisiparosokat, hogy a kisiparra nézve ezen kedvező szállítási ügyével behatóan foglalkozzanak. A bakancsok készítésére vonatkozó határozmányok a miskolczi kamarai irodában megtekinthetők.

A rimaszombati polgári olvasókör által kibocsátott 5 %-ot jövedelmező, egyenként 10 forint értékű házfűtési kötvényekből újabban a következő értékek jegyeztek: Dapsy József 10 drb kötv. 100 frt, Horváth János* (újabbán) 1 drb kötv. 10 frt, Beliczky Viktor 1 drb kötv. 10 frt, Beliczky Viktorné 1 drb kötv. 10 frt, Csernay Dániel 1 drb kötv. 10 frt, Jakovecz Alajos 1 drb kötv. 10 frt, Veisz Dávid 1 drb kötv. 10 frt, ifj. Biki István 1 drb kötv. 10 frt, Stech Kálmán 2 drb kötv. 20 frt, Hekseh Jakab 1 drb kötv. 10 frt, Trubint Lukács 1 drb kötv. 10 frt, Gömör Ede 1 drb kötv. 10 frt, Krausz Sándor 1 drb kötv. 10 frt, Soós Gyula 2 drb kötv. 20 frt, Róth Géza 1 drb kötv. 10 frt, Heresko Zsigmond 1 drb kötv. 10 frt, Hamaliár Károly 1 drb kötv. 10 frt, Bródy Bertalan 1 drb kötv. 10 frt, Rimaszombati reform. egyház 20 drb kötv. 200 frt, Hekseh Bertalan 1 drb kötv. 10 frt, Rakottay Lajos 1 drb kötv. 10 frt, özv. Miskolczy Istvánné 1 drb kötv. 10 frt, Reisz József 1 drb kötv. 10 frt, Ethey Károly 1 drb kötv. 10 frt, Grösinger és Kohn 1 drb kötv. 10 frt, dr. Strausz József 1 drb kötv. 10 frt, Remenyik Sámuel 1 drb kötv. 10 frt, Horváth György 1 drb kötv. 10 frt, Dickmann Testvérek 2 drb kötv. 20 frt, Náray János 5 drb kötv. 50 frt, Récesey és Hafner 5 drb kötv. 50 frt, Kosiner Vilmos 1 drb kötv. 10 frt, Rakottay Danó 1 drb kötv. 10 frt, Landau Armin 1 drb kötv. 10 frt, Gyurko Franciska 1 drb kötv. 10 frt, Gees István 1 drb kötv. 10 frt, Gees Istvánné 1 drb kötv. 10 frt, Rimaszombati izraelita hitközség 5 drb kötv. 50 frt. Multi számban kimutatott 312 drb kötv. 3120 frt. Összesen 3930 frt. — Rimaszombat, 1894. május 23-án. *Rónay Gyula*, egyleti pénztárnok.

Irgyen vetőmag. A földművelésügyi miniszter rendeletet intézett azon megyék főispánjaihoz, mely megyék gazdái a mult évi termés viszonyokra való tekintettel az

* Multi számban tévedésből „László” szedettet.

ingyen vetőmagra rászorulnak. A rendelet, melyben a miniszter kiemeli, hogy tekintettel a múlt évi termés eredményeire s a vármegyék gazdasági viszonyaira, valamint a tavaszi gazdasági vetőmagvagnak ez időszerinti magas árára, ezélszerűnek véli a vármegyék szegényebb sorsu kisgazdait a tavaszi vetéshez szükséges magvak beszerzésénél támogatásban részesíteni, többek közt meggyenk főispánjához is megküldetett, s ennek folytán a megyénk részére utalványozott vetőmag mennyiség már ki is osztatott.

Az aranka irtása. Martinovics Péter a „Szántóvetők Lapja”-ban az aranka irtásának egy általa kipróbált módjára tesz figyelmessé. Az 1892. évi nyarán mutatkozott, ugymond, az előző évi luczerna vetésében aranka egy négyszögletes területen. Tudva azt, hogy az ásványi sav minden szerves anyagot eléget és megsemmisít, az aranka kiirtására vettem egy kilo kénsvavat (vitriolt) és 10 kilo víz közé lassan öntve és jól összekeverve, öntöző segélyével locsoltam fel az arankás négyszögletes területet. Másnap a földet ásóval megfordítottam s körülletén még a nyáron sem tapasztaltam arankának nyomát sem, természetesen, a felfordított területen here többé nem nőtt, de az aranka kiirtása sikerült. 1893. év május havában ismét más helyen mutatkozott luczernásomban az első kaszálás után ezen betegség, az előző évi siker által bátorítva, ismét vettem egy négyszögletes területre egy kilo angolkénsvavat, 10 kilo vízzel felhígítottam s azzal bőven felöntöttem a jelzett területet (ezen művelet keresztlvitelére száraz napos időt választván) s hagytam másnap reggelig úgy, hogy a kénsvav vegyület okozta nedvesség felszáradjon, s ekkor felsepertettem azon hamuszertü maradványát az arankának és talajnak, melyet a vitriol vegyi hatása előállított, s azt egy gödörbe öntve elföldeltem, de nem ástam fel az arankás here gyökérzetét, kiindulva onnan, hogy az aranka a növény szárán a felszínen él, s a gyökérzet még ezen öntözés után is sarjadzani fog, s kaszálható lesz. Ezen reményben nem esalaktoztam, mert a következő napokban már sarjadzott s őszig még három kaszálást adott. A gazdaközönség az aranka által megtámadott, de ki-nem ölt luczernását ekként kezelve, megszabadul a heréseket pusztító bajtól. Az öntözőkanna minden öntözés után többszörösen kimosandó, mert a vegyület ezt is megtámadja.

Felelős szerkesztő: Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN.

Magán-hirdetések.

Egész selyem mintázott Foulárdokat
(mintegy 450 különböző fajban), méterenként 75 krtól 3 ft 65 krig — valamint fekete, tehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 ft 65 krig — sima, koczka, esikós, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240-féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalathoz) szállít postabér és vámmentesen a privát megrendelők lakására HEN-EBERG G. (esász. és kir. udv. szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordul-tával küldetnek. Svájcba ezüztett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Árlejtési hirdetmény.

A radnóti ev. ref. egyház már meglevő s egyházhatóságilag jóváhagyott tervrajz alapján **toronyot** akarván építtetni: felhivatnak az építés vezetésére vállalkozni öhajtó építé-szek, hogy költségvetési munkálataikat alól-írott nál — hol a tervrajzot megtekinthetik s bővebb felvilágosítást is nyerhetnek — folyó **évi július 1-ig** adják be.

Radnót, 1894. május 10.

Pósa Lajos,
ev. ref. lelkész.

Hirdetmény.

1340. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magy. kir. kincstár** végrehajthatónak **Antal Lajos** végrehajtást szenvedő elleni 6 frt 10 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Aggtelek községben fekvő, az aggteleki 8. számú telek, egyzökönyvben A. 1—13. sorsz. alatt foglalt ingatlanokból és 5. számú házból Antal Lajost illető háromhatod részbeni jutalékára az árverést 671 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi július hó 24-ik** napján délelőtti 10 órakor Aggtelek községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át 67 frt 10 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-czikk 42. §-ban jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazság-ügyminiszteri rendelet 8. §-án kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-venyt átjzolgálatni.

Kelt Rimaszombatan, 1894. április hó 10-én.
A rimaszombati kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.
Vozáry, kir. tszki bíró.

Hirdetmény.

3425. szám. **Sajó-püspöki** község telekkönyvi birtok szabályozás következtében átalakított, és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az

1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. törvényczikkék a tényleges birtokos tulajdonjogának be-jegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-czikkben sza-bályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-okban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §. és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlesk ér-vénytelenségét kimutathatják, e végből törlesk keresetüket hat hónap alatt vagyis **1894. évi december hó 1-ő** napjáig bezárolag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlesk kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 14. §§-ainak esetekben, — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írás-beli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1894. december 1-ő** napjáig bezárolag a könyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondanak, többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok, a kik a telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönbön azok, a kik 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás, és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §. alapján történt bejegyzését s érdemesnek találják, e te-kintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telek-könyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1894. évi december hó 1-ő** napjáig bezárolag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegy-zéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik szem-élyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hi-telesítő bizottságnak eredeti okiratokat adták át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az ere-detieket a telekkönyvi hatóságnál átvetetik.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1894. április hó 27-én.

Aldorffer,
kir. törvényszéki bíró.

A raktár tulhalmozottsága miatt

ENGEL ADOLF

rőtös- és divatáru-kereskedésében Rimaszombatan,
főtéren, saját házában,

a raktár tulhalmozottsága miatt a mult évről felmaradt
francia battisztek, atlasz-szateinek, mosó toilek, ugy-
szintén maradék szövetek és darab-árak

mélyen leszállított áron elárusíttatnak.

A mélyen tisztelt hölgyközönség felkéretik a kedvező
alkalom felhasználására s szükségletének **olesó áron** való
beszerzésére.

A n. é. közönség előzékeny kiszolgálásban részesül.

Kedvező alkalom!

Mélyen leszállított árak!

A magyar általános köszén **bánya részvénytársulat,**
Budapest, V., bálvány-utca 8.

ajánlja a t. cz. gőzmalmok-
nak, szeszgyáraknak és
egyéb iparvállalatoknak,
valamint a küszöbön álló

cséplési idényre

a gazdaközönség és
cséplőgéptulajdonosoknak
kitűnő minőségű

akna, koczka- és darabos szenét
czipeteri, királdi stb. bányáiból

legjutányosabb áron, egész koczirakományokban, minden állomásra szállítva.

Kérjen Ön csak

„ZACHERLIN”-t

mert ez a legezészerűbb és legbiztosabb szer
mindenféle férgek kiirtására.

Mert mi sem bizonyít jobban utólréhtelen ereje és jósága mellett, mint ama eredmény, mit **általános elterjedtségével** eddig már elér-t, — minél fogva ehez hasonló szer nem létezik, melynek hatását a „ZACHERLIN” legalább is tiszszeresen felül nem mulná.

Ennélfogva mindig csak oly bepecsételt üve-get kérjen és fogadjon el, a mely a Zacherl név-vel van ellátva.

Egy üveg ára: **15, 30, 50 kr, 1 frt, 2 frt.** Egy Zacherlin-permetező **30 kr.**

Valódi minőségben kapható:

Rimaszombatan: Stech Kálmán, Hekseh Jakab, Tibély S. A., Bródy Bertalan, Dickmann test-
vérek, Kishonthy Gyula gyógyszerész és Hekseh Bertalan.

Jolsván: Czibur Emil és Hoffmann Miksánál.

Nagy-Róczen: Dedinszky J. gyógyszerész és Nand-rássy Gasztávnál.

Nyustyán: Grossberger Ignácznál.

Pelsőczön: Pártos Miksánál.

Putnokon: Friedl György, Fekete Nándor gyógy-
szerész és Fejes Tamásnénál.

Tiszolczon: Politzer Miksánál.

Tornallyán: Mandler Samu és Urszinyi Zsigmond
gyógyszerésznél.